

Hvis en Enkepension er ophørt derved, at Enken har indladt sig i nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at faae den samme Pension, naar hun igjen bliver Enke.

§ 13.

Ved Præsters og Præsteenfers Pensionering blive de hidtil gjældende Regler ogsaa fremdeles at anvende, indtil anderledes bestemmes ved Lov.

§ 14.

Fader- og moderløse Børn af pensionsberettigede Embedsmænd kan Kongen tilstaae hver en Understøttelse af 20 til 100 Rd. aarlig, forsaavidt og saalænge de dertil ere trængende og værdige, dog ikke ud over deres 18de Aar; deres Trang og Værdighed maae aarlig godtgjøres for Finantsministeriet.

§ 15.

Naar Pension, Ventepenge eller Understøttelse i et heelt Aar eller længere Tid ikke er hævet, hjemfalder Beløbet for den Tid til Statskassen eller den særlige Fond, der udreder samme, medmindre gyldig Forhindring senere bevises.

Paa samme Maade forholdes der med mindre Dele af Pensioner, Ventepenge eller Understøttelser, der lades uåbvede i 12 Maanedes.

§ 16.

Pensioner og Ventepenge fastsættes altid til et aarligt Beløb af hele Dalere, saaledes at ved Beregningen det Overskydende bortfalder.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Da nærværende Lovforflag kun i enkelte Punkter afviger fra det i Rigsdagens forrige Samling forelagte Forflag til Pensionerlov, som ikke blev tilendebragt, kan der i det Hele henvises til de Bemærkninger, der til nærmere Oplysning ledsagede hiint Lovforflag.

Foruden mindre væsentlige Ændringer i Forflagets §§ 1, 3, 4 og 5, af hvilke de tre første her ere optagne efter Ændringsforflagene i Folkethingsudvalgets den 9de April 1870 afgivne Betænkning, er det kun Forflagets § 2, som er forandret. I Erkjendelse af de Banstøtigheder for en kraftig Hævdelse af Bestemmelseene i Pensionerlovene af 5te Januar 1851 § 6 og af 24de Februar 1858 § 8, som kunne beredes derved, at den Em-

bedsmand, som findes at alde ind under disse Bestemmelser og derved at burde være udelukket fra Krav paa sædvanlig Pension, kan søge et saadant Krav gjort gjældende ved Domstolene, medens dog de for den almindelige civile Rettergang gjældende Regler ere mindre vel egnede for en Statskassens Tav tilstrækkelig betryggende Undersøgelse af de Forhold, hvorpaa Sagens Udfald maa berpe, har man maattet ansee det for hensigtsmæssigt at udelukke disse Spørgsmaal fra Afgjørelse ad denne Vet. Men saavel af Retfærdighedshensyn i Almindelighed som særligt af Hensyn til Forudsætningerne for Pensionerretten kan dette kun skee, naar der samtidig tilveiebringes fuld Betyggelse for, at Udgang til den formeent-